

J. N. Hansen: Det ærede Thing vil erindre, at der i det foreliggende Lovforſlag, da det ſidſt vedtoges her i Thinget, indeholdtes en Paragraf, ſom gik ud paa, at der ved kongelig Anordning ſkulde kunne træffes den Beſtemmelse, at den ſamme Frihed for Bygningsafgift for de mindre Leiligheder i Kjøbenhavn, ſom her gives med Hensyn til Statsſkatter, ogſaa ſkulde kunne indføres med Hensyn til de kommunale Afgifter i Kjøbenhavn. Denne Beſtemmelse blev ligeledes vedtagen i den forrige Samling med den daværende Finanzministers fulde Billigheſe, hvorimod den nuværende Finanzminister ogſaa i dette Tilfælde har erklæret ſig imod Thinget og imod ſin Formand i Ministeriet. Jeg ønsker kun at ſlaa faſt, at det ogſaa ved denne Leilighed viſer ſig, at det nuværende Ministerium endog ſtaar fjernere fra Folkethinget end det tidligere, idet den forrige Finanzminister gik med til for ſit Bedkommende at vedtage denne Beſtemmelse. Medens jeg i Ørigt tilraader, at man vedtager Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger, da jeg dog antager, at det vil have gavnlige Følger omkring i Landet for de mindre formuende Beboere, har jeg ikke villet undlade at gjøre opmærksom paa, at vi her have et nyt Exempel foruden de mange andre paa, at det nuværende Ministerium ſtaar os langt fjernere, end et Ministerium nogenſinde har ſtaet.

Finanzministeren: Jeg kan kun gjentage min Beſlagelſe over, at det ærede Thing iſſor ſelv foranledigede, at den daværende Finanzminister fratraadte; men i Ørigt maa jeg bemærke, at den Opfattelſe, ſom det ærede Medlem gjorde gjældende om min Stilling til min Forgjænger, i nærværende Tilfælde ikke er rigtig. Jeg tror nemlig, at min Forgjænger opfattede Forholdet ligeoverfor Kommunen ganſke ſaaledes, ſom jeg har opfattet det. Det blev udtalt i det andet Thing, hvorledes Regjeringen vilde anſe det for rigtig at anvende den Paragraf, hvorom der her er Spørgsmaal, og det var i Overenſtemmelse med denne Udtalelſe, at Lovforſlaget i Alar blev affattet ſaaledes, ſom det her forelagdes. Den Udvei, at Paragrafen kunde gaa ud af Lovforſlaget, blev, ſom det ærede Thing maatte vil erindre, netop antydet af et Medlem af denne Forſamling, og fremkom ikke førſt fra mig. Forſlaget er i det andet Thing vedtaget efter Indſtilling af det Udvalg, ſom der prøvede Lovudkaſtet. Jeg tror derfor rigtignok, at den Sammenligning, det ærede Medlem i nærværende Tilfælde anvendte, er noget ſøgt; og at den ved nærmere Underſøgelſe vil viſe ſig at være aldeles urigtig.

J. N. Hansen: Den Antydning, den ærede Minister mindede om ſom falder ved denne Sags 3die Behandling, blev gjort af mig, idet jeg udtalte, at jeg hellere vilde ſe, at Paragrafen

gik ud, end at den vedtoges i den Skikkelse, hvori den ærede Finanzminister havde indbragt den. Det er alſaa ikke nogen urigtig Opfattelſe af mig. Da denne Sag blev indbragt af den ærede Finanzminister her i Thinget, ſom denne Beſtemmelse frem i en ſaadan Skikkelse, at jeg maatte foretrække hellere at lade hele Paragrafen gaa ud. Den ærede Minister udtalte ſig ogſaa under Forhandlingerne her imod Beſtemmelsen, ſaaledes ſom den i forrige Samling var vedtagen og tiltraadt af Regjeringen, og jeg kunde jo derfor ikke vente, at den vilde kunne blive ſtaende i det andet Thing.

Th. Nielsen: I mine Tanker er Lovforſlaget blevet meget forringet i den nye Skikkelse, hvori det nu er vendt tilbage os; og Loven vil nu ſelvfølgelig ikke nær kunne faae den Betydning, den vilde have kunnet faae, hvis den havde beholdt den Skikkelse, den havde modtaget i dette Thing; heller ikke tror jeg, den vil være nær ſaa retfærdig. Det ærede Medlem, ſom nu ſatte ſig, har allerede nævnt, at der er udgaaet en Paragraf, hvilket vil have til Følge, at Loven i Kjøbenhavn kun vil komme til at lette en Trediedel imod, hvad den vilde have kunnet gjøre, hvis den havde beholdt ſin i Folkethinget vedtagne Skikkelse. Endvidere har § 5 lidt væſentlige ſkaar, om man end har beholdt lidt tilbage af den Tanke, ſom dette Thing oprindeligt ſatte ind deri. Jeg ſer nok, at man i det andet Thing har ment, at det kun var en anden Redaktion, man gav § 5, men ſkal det kaldes en Redaktionsforandring, veed jeg ikke, hvad der overhovedet ſkal forſtaas ved Redaktion, og hvad der ſkal forſtaas ved Grundſætninger. Saaledes ſom § 5 nu foreligger fra det andet Thing, vil en Familie eller en Mand, ſom driver bygningsafgiftspligtig Erhverv, ſelv om den halve Del af hans Næring er bygningsafgiftsfri, dog komme til at ſvare fuld Bygningsafgift; det er kun, naar den bygningsafgiftsfrie Næring overſtiger Halvdelen, at han bliver fri for at ſvare den ene Halvdel. Selv om han kun har en aldeles ubetydelig Indtægt af det bygningsafgiftspligtige Erhverv, ſkal han dog ſvare Halvdelen; men det kalder jeg et uretfærdigt Princip. Jeg ſer nok, at man kalder det for en Redaktionsandring, men i mine Tanker er det noget ganſke Andet. Smidler tid er der jo blevet lidt Godt tilbage i Lovforſlaget; de øvrige Paragrafer have jo ikke lidt Noget, og om Lovforſlaget nu end ikke vil bringe ſtor Nytte, vil dog nogle Smaaſolk hiſt og her blive fri for Bygningsafgift. Vi tør vel ogſaa haabe, at vi i en nær Fremtid kunne faae en Omordning af den hele Afgift, thi dette Lovforſlag kan jo ſlet ikke paa nogen Maade ſiges at være en Omordning af Bygningsafgiften. Det er kun med dette Haab for Die, at jeg ſelv kan ſtemme for Lovforſlaget og ønske, at Andre vilde gjøre det Samme. —